

השבת של רבי נחמן חברסלב

קל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ב'ו'תר. (קל"מ א', טו)

טוב להגיד ולשיר **יְיָ נְחֵךְ נְחֵךְ נְחֵךְ נְחֵךְ נְחֵךְ נְחֵךְ** לזכות לכל הישועות

שבת נח

... ונאת אל התבה ... (בראשית ו', י"ח)

וזה שמוא בזהר הקדוש שלא היה רועה נאמן כמשה שמסר נפשו בשביל בני דורו, כי נח לא בקש שאלה כל כך ואפילו אברהם שבקש והתפלל על אנשי סדם ועמרה וכו', אבל לא כמשה שמסר נפשו ביותר ואמר: ואם אין מחני נא וכו', עין שם בזהר הקדוש. כי באמת הצדיק הדור הכל תלוי בו, כי לפי עצם זכותו וקדושתו כן יכול לגלות ביותר החסד הנעלם, שעל ידי זה החסד הוא יכול לקים את העולם בכל עת אפילו אם העולם רחוקים כמו שהם רחוקים ואיך שהוא תמיד יש חסד הנעלם שאין מגיע לשם שום פגם כלל שעל ידי זה יכולים לקים העולם תמיד, אבל הכל תלוי בכח הצדיק הדור דייקא, כי באמת ה' יתברך ברא את העולם בחסדו לבד שהוא החסד הנ"ל בחינת עולם חסד יבנה, אבל אחר שברא העולם הכל תלוי בצדיק הדור, כי כפי כחו ורצונו כן מקים העולם והכל תלוי בו. ועל כן אפילו בדור המבול אם היה אז מי שיוכל לגלות החסד הנ"ל הנעלם כמו משה רבנו עליו השלום, היה באפשר שיתקיים העולם גם אז. ומחמת שנח לא מסר נפשו כל כך כמו משה, ולא היה מגלה החסד הנעלם אז, על כן היה מבול בעולם והחריב כל העולם, ואפילו נח היה מוכרח להסתיר עצמו בתיבה אף על פי שהרבה רוח והצלה לפניו, אבל מאחר שנתן רשות למשחית ולא היה יכול להתגלות החסד הנעלם להגן עליהם, על כן אפילו נח הצדיק היה מוכרח להיות סתום ונעלם ונסתר, כי הצדיק הוא בעצמו התורה בחינת החסד הנ"ל. ועל כן מחמת שלא היה בו כח לגלות החסד הנ"ל, על כן הוא היה מוכרח להסתיר מן העין בתיבה כדי שיהיה בהעלם כמו שהחסד הוא עכשיו בהעלמה גדולה, ועל ידי זה לבד נשאר שארית בארץ שלא נחרב העולם לגמרי. אבל משה רבנו עליו השלום, מסר נפשו מיד עד שהיה מגלה ומעורר החסד הנעלם המקים העולם תמיד, עד שעל ידי זה בטל גזרתו יתברך ונתקם העולם אף על פי שעשו אז מה שעשו, כי על ידי החסד הנעלם יכולין לקים העולם תמיד כנ"ל (לקוטי הלכות - הלכות מילה ג' - ז').

... כי יצר לב האדם רע מנעריו ... (בראשית ח', כ"א)

... קודם התהוות הבריאה הכרח שיהיה צמצום והוא מקום הבריאה, וכמו כן בכל הדברים שבעולם קדם שבאין לעולם יש בחינה זאת שההכרח שיהיה איזה בחינת צמצום קדם שנמשך האור והחיות של אותו הדבר שעל ידי זה הוא נברא ויוצא לעולם. ומחמת שהצמצום הוא שרש הדין שמשם עיקר אחיזת הסטרא אחרא והקליפות, ועל כן היה צריך אדם הראשון לברר הכל על ידי תפלתו והוא פגם בזה על ידי חטא עץ הדעת טוב ורע מאז נתקללה האדמה ונגזר עליו ואכלת את עשב השדה בזעת אפיקך תאכל לחם, דהיינו שכל הדברים יצאו מלבשים בפסלת וקליפות, והקליפה קדמה לפרי תמיד וזה כל עבודתנו כל ימינו לברר כל הדברים מהקליפות והפסלת שקדמו להם. ומחמת שהקליפה נתאחזה בהפרי מאד וקדמה לה, על כן באמת קשה הברור מאד ומחמת זה רבים נכשלים בזה העולם ונופלים למקום שנופלים רחמנא לצלן, רק הצדיקים האמתיים גבורי כח שהם מתגברים על יצרם הם מבררים הכל ולא זו אף זו שהם בתקף צדקתם מעוררים רחמי ה' יתברך עלינו שיחוס עלינו ולא ידון אותנו כמעשינו רק יסתכל על מקומו של כל אחד ואחד דרך איזה מקומות הוא נמשך לזה העולם כי המקום של כל אחד הוא בחינת הקליפה והפסלת שקדמה לפרי כנ"ל, ועל ידי זה הוא מרחם עלינו ודן אותנו לכף זכות. וזה שכתוב ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי כי יצר לב האדם רע מנעריו ודרשו רבותינו ז"ל משנער לצאת ממעי אמו. משנער לצאת ממעי אמו דייקא הינו כי מקומו גרם לו לחטא מחמת שיצא ממקום מטנף כזה, וכמו שאמר דוד הן בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי... (לקוטי הלכות - הלכות ערלה ד' - י"ב).

מכתב

(ספר אבי הנחל ב' - מכתב ל"א)

לכבוד עיני ולבי, המעדן ומענה את נפשו באורות הצמצומות העליונות ונראות מאד במעלה שאין למעלה מהם, המחיים ומרפאים את גופו ונפשו ומטהרים מאבי אבות הטמאה של המינות ואמונות כזביות של השקרנים בעלי כבוד וגאווה, ורודפים אחר כבוד עצמן, ולוחמים בעוונות מצח להרחיק ולהפריד את ישראל מהצדיק האמת הרועה האמתי שהוא עיקר מקור ושרש חיותם לדורי דורות לנצח, ועל-ידי זה הם מעכבים וגורמים כל הכפירות וכל הצרות והקרבנות שבא על ישראל, אבל סוף כל סוף יגמר הצדיק את שלו מה שהתחיל לתקן העולם בשלמות, כמו שהבטיח ואמר: "האני לא גמרתני? גמרתני ואגמר נצחתי ואנצח".

דבורי לשון הרע שעל-ידם נתרבה מחלקת ושנאה וקנטור בעולם, הם בחינת רוח סערה, שעל-ידי זה נתבלבל האוויר ואי אפשר להשמיע קול דבר הצדיק האמת ההולך לפנינו לתור לנו דרך כבושה לשוב לה' יתברך אפילו מכל המקומות הרחוקים מאד מהתורה. ושלום הוא בחינת אויר הנח והזך, שעל-ידי זה נשמע דבור הצדיק למרחוק בכל העולם עד שיפירח הדבור הקדוש להטוב הכבוש בין הסטרא אחרא כמו חץ מהקשת, עד שישמע הטוב ויפלא חץ כבדו של הסטרא אחרא ויצא הטוב משם בשלום.

אנשי ה' אנשי הכבוד, כלם גדולים, כלם ברורים, כלם קדושים וכלם עושים באימה וביראה רצון קונם בקדשה וטהרה, וכלם עונים כעפר ואפר ממש.

"אמת מארץ תצמח", מאותם הכשרים האמתיים שמונחים עד הארץ, מהם דייקא יצמח האמת לכל באי עולם.

הכשרים האמתיים שבדור המקרבים לצדיק האמת והולכים בדרכיו, הם שפלים קטנים ונבזים בעיני עצמם כתולעת ממש, בבחינת "ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם", בחינת "כל רואי ילעיגו ליי וכו', ואף-על-פי כן הן עוים וחזקים בדעתם מאד מאד כעמוד ברזל וכחומת נחשת כנגד החולקים השקרנים ועזי פנים החולקים על הצדיק האמת ואנשיו בגאווה ובזו, הרוצים להעלים ולהסתיר אור הצדיק האמת מעיני ישראל ורוצים למנע מלהתקרב אל האמת. כי צריכים שלא לשמע כלל לשום בלבול וליצנות שלהם ולבלי להתבייש מהם כלל, ומי שפוגם בזה ואין

ויהי הגשם על הארץ ... (בראשית ז', יב)

עיקר המחשבות רעות הם בתאוות ניאוף, רחמנא לצלן, ואפילו שאר מיני מחשבות זרות ורעות, הכל נמשך משם, כי על ידי פגם הברית נשחת ונפגם הדעת עד שבאים על ידי זה לכל בלבולי וערבובי המחשבות, ומהם באים כל החטאים והפגמים שבעולם, רחמנא לצלן. וכשבבולוי המחשבות מתגברים, בפרט בלבולים והרהורי ניאוף בעצמם, רחמנא לצלן, זה בחינת מבול ממש, שרוצים לטנף את האדם ממש ולהאבידו משני עולמות רחמנא לצלן, כאשר יודעים רב בני אדם כל אחד בנפשו נעני לבבו ומכאוביו מה שעובר עליו בעניין זה, והכל על ידי פגם המחשבה. ואפילו אנשים כשרים קצת, אשר נצולין ממימי המבול השוטפין כל כך, אך אף על פי כן מתגבר הבעל דבר להתיז קצת ממי המבול גם עליהם, שזה בחינת מה שבארץ ישראל לא היה מבול, כמאמר רז"ל, אף על פי כן התיזו לתוכה קצת. ודוד המלך, עליו השלום, צעק על זה בשביל כלל ישראל בכמה מקראות בצעקות גדולות, בחינת "על זאת יתפלל כל חסיד וכו' רק לטנף מים רבים וכו'", וכן: "אל תשטפני שבלת מים וכו'", וכמוהו רבים, וכמבאר בכתבי הארז"ל, שהרהורים ובלבולי המחשבות נקראים מצולות ים. ועל כן צריכים לזהור ביותר לברר המחשבה, שבה תלוי כל הקדשות וכל המתקת החינים שבעולם, וכל אחד כפי מה שזוכה לקדש מחשבתו, כמוכח בתגלה בחינת קדשות ארץ ישראל, שהוא בבחינת תקון הברית, שתלוי בקדשת המחשבה. אך אי אפשר לזכות לקדשת המחשבה ולהנצל מכל מיני מימי המבול, כי אם על ידי דרכי התמימות ופשיטות שממשיך הצדיק האמת בעולם (מתוך לקוטי הלכות - הלכות בית הכנסת ה' - אותיות כ"ג כ"ד - לפי אוצר היראה - מחשבות והרהורים ג').

לו עזות דקדשה ואינו עז כנמר נגד החולקים המלעיגים ומונעים מלהתקרב אל האמת, שעיקר התקיפות שלהם הוא על-ידי עזות ושקר, על-ידי זה אינו זוכה להתקרב למנהיג האמת ואינו זוכה לקבל ממנו השגות אלקות, ונפגמה אצלו האמונה עד שבה לידי כפירה גמורה חס ושלום.

כשמדברין לשון הרע על הצדיק והנלווים אליו חס ושלום, על-ידי זה מפרידין בין כלל ישראל שהם בחינת נקדה התחתונה, ובין הצדיק שהוא בחינת נקדה העליונה, שיכול לקרב הכל לה' יתברך, אפילו את הרחוקים ביותר, וזה בחינת "נרגן מפריד אלוף" וענשו גדול מאד.

סיפור

(ספר ימי מוהר"ת חלק ב' – סימן פ', המשך)
... בבקר ביום שבת, עמדנו ועלינו על הספינה וראינו שהם עוסקים במשיכת החבלים ובפרישת הוילאות, והבנו שאמת הוא כמו שאמרו שביום שבת קדש יתחילו לילך אבל אף על פי כן בכל יום שבת לא הלכו רק שהזיוז ממקומה הספינה דרך מעט בעת שאנחנו התפללנו תפלת שחרית, וגם בבקר הלך הקפיטאן אודות הבילעטין ונשתהה שם הרבה עד אחר חצות היום ואנחנו התפללנו תפלת שחרית ומוסף כדרכנו ואין איש בבית עמנו בעת התפלה ואפילו אם נזדמן שנכנס איזה מאטראס לתוך הבית לקבל איזה דבר לצרכו, לא בלבד אותנו כלל ואחר התפלה קדשנו על הכוס, ואחר כך קרינו הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום, ואחר כך טילנו קצת על הספינה וראינו איך הם עוסקים בתקון החבלים והוילאות, ומכינים עצמן בכל מיני הכנות לילך והיה לנו שמחה גדולה מזה, כי לפעמים נזדמן חס ושלום שהקפיטאן מבטיח לילך מיד ואחר כך צריכין להתעכב כמה ימים ובימי תשרי העבר נזדמן שנתעכבו שלשה שבועות על הספינה קדם שהלכו, עד שכלה בידם כל המאכלים שהכינו להם, והגיעו ימי הקר והיו להם יסורים גדולים עד הנפש רחמנא לצלן כידוע באדעס, וברוך השם שהצילנו מזה, כי ביום ששי עלינו על הספינה, וביום שבת זהה ממקומה קצת וביום ראשון ראש חדש אייר התחילה לילך לדרכה.

ואחר כך אכלנו סעדת שחרית, וטילנו עוד הפעם על הספינה ואחר כך ירדנו לבית ושכבנו לישן קצת והשכמנו מהשנה ועלינו על הספינה והיינו שם כל היום עד המנחה כי על עליית הספינה היה נוח לנו לישב מחמת שיש שם אויר טוב, ולא ירדנו לבית כי-אם לישן ולאכל ולהתפלל, וכל היום היו עוסקים בהכנת הספינה לילך וביום שבת בבקר אמר לנו הקפיטאן שנמסר לו הבילעט, כי קדם שנוסעת הספינה ממקומה צריכין להראות הבילעטין (שומרי הגבול) (להברנד וואך) שעומדת על הים ומסרנו לו הבילעט ונסע לשם ונשתהה שם כל היום עד לעת ערב, ועמו נסע עוד אחד, זה שהיה יכול לדבר בשון אשכנז כנייל שיהיה לו קצת הכרות עמנו.

ואחר כך סמוך למנחה בא זה האשכנזי לבדו, והביא עמו ספינה קטנה עם שקים מלאים חטים וירד לתוך הבית ופנה שם מקום, וסלק כל החפצים שלנו אל הצד, והכניס כל השקים עם החטים לתוך הבית והיה לנו שמחה גדולה מזה, כי הבנו שהקפיטאן הביא בכוונה עוד חטים מאדעס כדי לטען אותם בתוך הבית כאשר אמר כנזכר לעיל, ועתה אין לו שום טענה עלינו ואחר כך התפללנו מנחה, ואכלנו סעדה שלישית ואמרנו בני היכלא בנעימה ובנגון, והארכנו בסעדה עד חשכת לילה ואחר כך התפללנו ערבית של ראש חדש אייר, והבדלנו על הכוס ולא היה לנו בשמים בשעת הבדלה, הסתכלנו והנה עומד פלפל שחוק על השלחן, כי היו רוצים לאכל שם ולקחתי הפלפל וברכתי על ברכת הבשמים ואחר כך בשלנו קאווע ושתינו ותהילה לאל עבר עלינו השבת קדש בשלום ושלחה ושמחה ונתתי שבח להשם יתברך שתהילה לאל לא היה שום צער בשבת ברוך הוא אשר עד כה עזרני:

עצות ותפלות

(לקוטי עצות – רפואה, סימנים יא-יב)
מי שרוצה לחוס על חייו צריך להתרחק עצמו מאד מדאקטורים ורופאים, כי הם מועדים לקלקל ומזיקים מאד, ועין בפנים שיחה ארכה בענין זה (שיחות הר"ן, סימן נ').
אמירת תהלים מסגל מאד לרפואות החולה. וצריך שיהיה לו בטחון חזק על זה, ועל-ידי זה יושיעו ה' ויתרפא ויקום מחליו (שם, סימן צח).

... וזכני לבשר בשורות טובות תמיד לעמך ישראל, ועל-ידי-זה אזכה לומר תהלים בכוונה גדולה. ועזרנו והושיענו שנוכה לרחק את עצמנו מרופאים ודאקטורים בתכלית הרחוק. ותשמרנו ותצילנו מכל מיני חולאים ומכאובים ומחשמים. ואם ברחמיך נצטרך לפעמים לאיזה רפואה תרחם עלינו ותחזק את לבבנו שלא יעלה על דעתנו להשתמש עם שום רופא ודאקטור, רק לסמוך עליך לבד, ולהרבות באמירת תהלים בשביל החולה, ולהיות נכון ובטוח ונשען על אמירת תהלים, שעל-ידי-זה תשלח רפואה שלמה לכל הצריכים רפואה. ותתן לנו כח, ותעזרנו ותושיענו לומר תהלים בכוונה גדולה כל-כך, עד שנוכה לעורר ולהקיץ את דוד המלך עליו השלום בעצמו, שהוא רוח אפנו משיח ה'. ויהיה נחשב כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו, עד שיהיה כח לעמך ישראל להחיות מתים על-ידי אמירת

תהלים, וישבו כל חולי עמך בית-ישראל לאיתנם, ותרפאם ותחלימם ותחיים בחיים טובים וארכים באמת. ונוכה כלנו לשוב אליך באמת, ולהיות כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים כל ימי חיינו לעולם, השיבנו ואשובה כי אתה [ה'] אלקי. השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. זכני מעתה להרגיל את עצמי להיות בעולם הבא ככל אשר שאלתי מאתך אבי מלכי וקדושי צורי וגואלי, זכני שאזכה לשמוע את קול השיר הקדוש שיתער לעתיד, אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני, אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני, אל תעזבני ה' אלקי אל תרחק ממני, חושה לעזרתי אדני תשועתי (לקוטי תפילות ב' – מתוך תפילה מט).

שיחות

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)
... מעשיות שסיפר רבנו, הם היו חכמים, הם ראו שור ושה, הם צוחקים מהם, מה זה שור ושה? שור ושה, שור תפילין ושה ציצית, צמר ציצית, התפילין שאנחנו מניחים, עור של שור, הוא סיפר מעשה עוד לפני הכל, שור ושה הם מצחקים מכל העולם, היהדות, התורה, המצוות, שור ושה זה ציצית ותפילין וכן כל המצוות, צוחקים מהם...

...כל הגויים, כל העולם מפחדים מיהודים, הם רואים שכבשנו מדינה, ירושלים שלנו, הכי מובחר של כל העולם, זה שלנו, ארץ ישראל שלנו, ירושלים שלנו, הם כולם היו... לא רצו לתת לנו, והם בעצמם נתנו לנו מדינה, מדינת היהודים, אנחנו כבשנו בלי נשק ובלי כסף, יש לנו מדינה, מילירדים, זה רואים בכל העולם, הם כולם, כל הגויים ירצו לבוא לארץ ישראל לגור פה, האוויר פה טוב, אנחנו נגיד להם: "לא, לא, לא, לא, זה שלנו, לך מכאן, זה הבית שלנו, ים המלח וימים ונהרות, דגים ובשר וכל טוב יש לנו, והגויים אין להם, הם צריכים לקנות הכל... לחם לא יקנו, ימותו, אנחנו יש לנו לחם לזון את כל העולם עם לחם, ארצנו נותנת ברכה, נותנת את הלחם של ארץ ישראל, וגם דגים, דגים יש הרבה מאוד, חיפה ויפו דגו דגים וגם ים כינרת, יש לנו מדינה עשירה. זה רק התחלה, יבוא זמן, "זמן הגאולה קרוב מאד!", ברוך השם, קודם כל כבשנו ארץ ישראל, ארץ ישראל שלנו, ירושלים ובית המקדש וכל ארץ ישראל זה שלנו, כולם לא רצו, כולם רצו להרוג אותנו, לאבד אותנו, לא יכולים, הם בעצמם נתנו לנו, כבשנו ארץ ישראל! הערבים רוצים ירושלים וזה, וזה, כל ארץ ישראל, הגויים, ואנחנו אומרים: "טוב, ניתן, אתה רוצה ירושלים? ניתן, אתה רוצה ארץ ישראל? ניתן לכם, אבל חכו, מתי שאנחנו רוצים!". (סבא צוחק), יש פה מעיינות, מעיינות מרפא, שאנחנו יכולים לחיות רק עם זה, כל העולם יבואו בשביל אמבטיות, בשביל מרחצאות, יהיה לנו כסף, אנחנו עשירים יותר מכל העולם, יותר מכולם...

...כולם רואים, האוויר בארץ ישראל עשירה, יש כל טוב, יותר מכל המדינות, אם רוצים, אם הם קונים, לחם הם צריכים לקנות, ואנחנו לא צריכים לקנות, אדרבה, אנחנו יכולים לפרנס כל העולם עם לחם ועם פירות וכל טוב, גם הממלכות הגדולות הם מפחדים מיהודים, מה? הנשק שלהם הכי טוב, הכי מובחר, כל דבר הוא טוב יותר מכל העולם, פה יש כל מיני פירות, ארץ ישראל הכל טוב, דבש וחלב, אנחנו נגיד לגויים: "לכו לכם לארצכם, פה אין לכם מה לעשות, זה שלנו!", אנחנו לא רוצים למכור, רק לקנות...

...הגויים חתמו שזה שלנו. יש לנו נשק, שהאמריקנים אין להם, יש לנו נשק שהם מפחדים מאתנו, אמריקה ואנגליה הם מפחדים מאתנו, העיקר היא לא הנשק, העיקר היא החכמה, הכסף לא כלום... זה רק התחלה...
...ארץ ישראל בלי חיילים, לא היה לנו לא חיילים ולא נשק ולא כסף, לא היה לנו כלום, וכל העולם רוצים להרוג אותנו, והשם יתברך מראה לכל העולם, שיש {אלוקים פה}, לא יכולים, אדרבה, הם נתנו לנו ארץ ישראל. כבשנו, הגויים היו יכולים ללחום אתנו, "ארץ ישראל לא שלכם, לכו!". אבל עכשיו כל העולם, כל הגויים, ארץ {ישראל} מדינת היהודים, מדינה קטנה ויש לה כל טוב, מה שאין בשום מדינה, יש לנו מלח ויש לנו לחם, לחם לזון את כל העולם עם הלחם שלנו, פה בארץ ישראל...
...לחם לכל... בשביל כל העולם, ויש לנו שמן זית, יכולים בשביל כל העולם, ויש לנו ענבים בשביל כל העולם, כל העולם שותים יין מארץ ישראל...

שבת שלום

מערכת
מכתבים ת.ד. 220 כוכב יעקב 90622
תרומות בבנק הדואר מס' 7-2255-89
שידורים 02-5824048 (13:00-15:00)
אימייל Shabat.Breslev@gmail.com
ארכיון העלוניס www.nanach.org/parsha

